

S. Marija Asumpta Strukar, *Milosrđa djelitelj. Preostali ulomci iz pismene ostavštine časnoga sluge Božjega fra Ante Antića*, Vicepostulatura sluge Božjega oca fra Ante Antića, Zagreb, 2019., 296 stranica

Djelo pod naslovom *Milosrđa djelitelj. Preostali ulomci iz pismene ostavštine časnoga sluge Božjega fra Ante Antića* uz predgovor koji potpisuje fra Joško Kodžoman, riječi urednika fra Josipa Šimića te uvod, sadržava pet poglavlja i to *I. Antićevi osobni dokumenti; II. Antićevi spisi; III. Antićeva pisma; IV. Pisma upućena ocu Antiću; V. Knjige i prijevodi knjiga*. Na kraju knjige uz kazalo osobnih imena i bilješku o autorici, nalazi se zaključak te dodatak u kojem se prikazuje život časnoga sluge Božjega fra Ante Antića u slici i riječi, govori se nadalje i o baštini, odgojitelju zvanja i slično.

Urednik knjige fra Josip Šimić u svojoj riječi kratko iznosi nakanu i svrhu ove knjige. Naime, doznajemo kako se u knjizi, uz već dobro poznate, nalaze „još neke činjenice iz života i djelovanja časnoga sluge Božjega oca fra Ante Antića“ (str. 9).

U prvom poglavlju autorica donosi poznate datume i događaje iz života fra Ante Antića, a u drugom prelazi na

njegove spise. Brojni su spisi koje autorica u ovo poglavlje uključuje, a ovdje ćemo izdvojiti samo nekoliko zanimljivijih: *Duhovne vježbe – odluke; Bože moj i sve moje; Neke opaske za oca Magistra; Redovnički odgoj; Franjevačka duhovnost; Dekalog poglavara; Hvala Isusu; Moje jutarnje vježbe; O osobi svećenika* itd.

Treće poglavlje s. Marija Asumpta Strukar posvetila je Antićevim pismima. Naziva ih dragocjenom duhovnom baštinom i takva su iznimno vrijedno vrelo za kršćansku duhovnost, ali i za bolje upoznavanje života i osobe o. fra Ante Antića. „Fizička udaljenost oca Antića od onih koji su bili potrebni njegovih savjeta i duhovne pomoći, ne samo da nije zatvorila dotok prijateljskih misli i iskrenih želja, nego je otvorila potpuno nove, vidljive mogućnosti priopćavanja i otkrila čiste izvore milosti, koji su potekli od uzajamnog povjerenja, iskrenosti i ustrajne založenosti za svaku pojedinu osobu.“ (str. 161). U tom su poglavlju pisma podije-

ljena na: *Pisma svećenicima; Pisma redovnicima* te, konačno, *Pisma laicima*.

Četvrto poglavlje donosi pisma koja su upućena o. Antiću. On je za vrijeme svojeg života primao mnoga pisma, a o njima autorica piše sljedeće: „Da i ova pisma imaju svoju vrijednost, potvrđuje i to što ih je otac Antić u svojoj pismenoj ostavštini sačuvao, a iskrena su svjedočanstva onih kojima je bio milosrđa djelatelj. Sva pisma upućena ocu Antiću dio su iskrenih svjedočanstava, odanosti, ljubavi i prijateljstva onih koji su mu pisali. U dubokom povjerenju da ih fra Ante razumije i da će ih svojim savjetima uputiti na sigurne putove Božje, otvarali su mu svoja srca u svakodnevnim potrebama zemaljskoga života i otkrivali dubine svojih duša i iskrenih čežnja za vječitim vrijednostima.“ (str. 227).

Peto poglavlje knjige bavi se knjigama i prijevodima knjiga koje je fra Ante Antić pripremao za tisak. „Tijekom svoga života otac Antić se s velikom

ljubavlju trudio oko prikupljanja prikladnog štiva za pastoralni rad mladih svećenika i duhovnu hranu u obliku životopisa, priručnika za razmatranja, ili manjih djela koja se odnose na Franjevački red, samog sv. Franju ili na razne službe u Redu. U tu svrhu sam je mnoge tekstove prevodio sa stranih jezika ili davao drugima na prijevod.“ (str. 233).

Zaključno o knjizi možemo reći kako će biti od velike koristi svima onima koji se zanimaju za lik i djelo o. fra Ante Antića, kao i onima koji se tek polako upoznaju s njegovom mišlju i onim što je u svojem životu, milošću Božjom, ostvario. Knjiga je lijepo i bogato u boji uređena, pregledno napisana i predstavlja obogaćenje duhovne literature općenito, a na poseban način literature koja govori o ocu fra Anti Antiću. Zahvaliti je autorici na njezinu trudu u pripremi ove knjige, i nadati se da će doprijeti do što šireg broja čitatelja kojima će biti na duhovnu korist i izgradnju.